

Nghiệp Chàng

Tài liệu Giả: Trọn Qu&#c S&

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Tôi gặp người đàn ông đó khi vào làm cho công ty điện tử EG&G vào mùa hè năm 88. Dũng, tên của anh, tuấn khí ngoài ngũ tuấn, anh có vóc dáng của một ông chủ lớn. Người tôi tìm thấy, trẻ trung, hời hợt, đáng đi của anh rất tốt. Với mái tóc hoa râm, gương mặt chảnh chảnh, vầng trán rộng, cặp mắt thêm cặp kính của anh thật đúng mực, khuôn mặt của anh thật ngời ngời trí tuệ, một giáo sư khoa học, hay một nhân vật quan trọng có địa vị trong xã hội. Nhưng sao dường như trên gương mặt anh lúc nào cũng dour mầu, nó có vẻ héo hắt, gương mặt gầy, giọng nói trầm buồn như đang chờ đợi điều gì ứ ứ trong lòng?

Buổi sáng hôm đó là ngày đầu tiên của tôi tại công ty điện tử này. Tôi đang nghĩ mình bên lý cả phê trong giờ giờ lao thì anh tôi mỉm cười, giọng nói bình bình:

- Chào chú, chú mới vào làm ở đây hả ?

- Chào anh, thưa anh vâng. Hôm nay là ngày đầu của em.

Chị chị c gặp trẻ em đi đi, tôi mới anh:

- Mới anh nghĩ. Em tên Steven, nhưng xin anh gọi tên Việt của em là Sơn. Anh làm ở đây lâu chưa?

- Anh làm ở đây cũng được hai năm. Anh tên là Dũng, tên Mỹ là John, tôi Mỹ thì người anh là Johnny. Rất hân hạnh được biết Sơn.

- Hân hạnh được biết anh.

- Anh là kiểm soát viên (inspector hay còn gọi là QA). Còn chú, làm gì ở đây?

Nghiệp Chẩn

Tác Giả: Trn Qu c S

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- D em là k s . Tên x p em nói s giao cho em trông coi ch ng trình ADCAP.

- À đúng r i, hình nh hăng mình m i trúng th u cái project này. Anh xin chúc m ng cho chú. Ng i Vi t Nam mình gi i th t, nh t là nh ng ng i tr tu i nh chú. Còn nh b n anh, qua đây khi tu i đã x chi u nên b h coi nh đ ph th i.

- Anh nói quá i, theo em, m i ng i m t công vi c. K s hay ki m soát viên, ch là danh x ng, nh ng công vi c đ u quan tr ng nh nhau c . Ngay c nh ng anh ch làm i d i assembly line, hay test department, công vi c c a h cũng không kém ph n quan tr ng. Chúng ta ch là m t ph n trong gu ng máy, h th ng s n xu t c a công ty mà thôi.

Anh đ a m t nhìn v xa xăm, gi ng cay đ ng nh ti c nu i m t quá kh huy hoàng:

- Chú nói đúng, nh ng ng i có ch c v v n đ c thiên h v n .

Nghe anh nói câu này, tôi đoán ch ng anh t ng là m t ng i có quy n h n, ho c có đ a v trong xã h i Vi t Nam tr c năm 75. Có th anh t ng là m t v t ng, hay là m t nhân v t cao c p trong chính ph . Tôi chuy n h ng câu chuy n:

- Vi t Nam, có i anh trong quân đ i?

Anh c i, n c i có v g ng g o:

- Không, anh ch ng đi lính ngày nào c . Anh làm cho b Ngo i Giao.

- Anh xu t thân t tr ng Qu c Gia Hành Chánh ?

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- Đúng rồi. Sao chú biết?

- Em chỉ đoán vậy thôi. Anh của em cũng là dân Quốc Gia Hành Chánh. Sau khi xong Cao học, anh đi y với Giám Sát Viên. Nhưng nghĩ đi bèn của anh sau khi nghỉ đi đâu có chức vụ trong chính phủ. Không là Phó thì cũng là Giám đốc các cơ quan công quyền.

Anh nhìn vẻ cõi xa xăm, làm bẻm đi đâu tôi nghe không rõ:

- Hết rồi ...những ngày vàng son ...

- Anh nói gì nữa ?

- Không, không có gì. Có lẽ anh biết anh của chú.

Câu chuyện đó đây thì tiếng chuông hát giờ nghe bồng vang lên. Anh đứng dậy bắt tay tôi:

- Đón giờ làm việc rồi, anh phải vào. Làm 1 line giờ giờ của nhà, không nhớ chú, giờ giờ của tôi mái không bỏ bố bu. Hôm nào rồi, anh em mình nói chuyện tiếp.

-Dạ vâng.

Tôi bắt tay anh rồi cũng đứng lên, nghe tiếng đi vào phòng làm việc của mình.

Thật thoát, tôi đã làm 1 đây để non mất tháng. Tôi cũng quen để của mất số anh chỉ em Việt Nam khác, tất cả đều là những technicians và assemblers. Riêng anh, mấy tuần qua, tôi không có dịp nói chuyện với anh. Trong giờ giờ lao, tôi có dự ý tìm anh, nhưng hiểu như nào,

Nghiệp Chàng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

tôi cũng thấy anh bạn gì đi n tho

Không muốn làm phiền anh, vì tôi, cũng chẳng có chuyện gì quan trọng nên tôi lui thôi. Thấy như thế khi đi ngang chỗ anh làm việc, tôi cũng dừng lại hỏi thăm anh qua loa vài câu xã giao.

Rồi tôi cũng đi về nhà, chuyện bạn bè tôi để vào mắt bạn tôi chi.

Tôi còn nhớ rõ hôm đó là mắt bạn tôi chi Sáu, khi tôi đang trên đường ra bãi đỗ xe ở nhà sau 8 giờ làm việc căng thẳng, bỗng nghe tiếng ai gọi sau lưng:

- S.

Tôi quay lại thì thấy anh tôi chực chờ, gọi tôi về nhà, anh nhìn dáo dác chung quanh rồi kéo tôi vào một chỗ khuất, ngập ngừng:

- Anh, anh ... có một việc cần chú giúp ...nhớ nh...nhớ nh anh ngớ ng.

Tôi nói với anh:

- Xin anh đừng nói, nếu trong khả năng của em, em sẵn lòng.

- Chú nói vậy thì anh đừng ngại. Anh đừng cần một số tiền nhỏ, chú có thể cho anh mượn vài ngày được không?

Tôi nhìn anh một vài giây dò xét rồi đáp:

- Anh cần bao nhiêu, anh cho em biết. Nếu có thể giúp được, em sẵn giúp anh.

Nghiệp Chàng

Tài khoản: Trần Quốc Sĩ

Chức vụ: Nhân viên, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Anh trở về quê:

- Khi tôi về anh mới dám nói chú. Số là bà chị của anh bên Houston đau nặng, không biết kỳ này có qua quê hay không. Anh mua vé bay sang thăm chị y như cũ, nhưng anh không đi vì mua vé máy bay. Chú nói trả cho anh ba trăm, anh hứa sẽ hoàn lại chú ngay sau khi anh trở về Cali

Cảm thông cho hoàn cảnh của anh, tôi nói nhanh:

- Trả ông như cũ ba trăm đô thì em có.

Móc túi lấy quyển check book, tôi đưa nh viết chi phí cho anh thì anh đã lên tiếng:

- Chú cho anh xin tiền mặt được không? Anh cần ngay để mua vé máy bay. Chú ký check, anh sẽ không xin.

Tôi nhún mày suy nghĩ rồi nói:

- Em không có tiền mặt trong túi, nhưng để em đi, anh theo em ra ngân hàng, em sẽ lấy tiền cho anh.

Anh lái xe theo tôi đến ngân hàng gần đây. Tôi rút 300 đô trả ông mớ của anh:

- Anh cảm ơn sự giúp đỡ của anh. Khi nào có, anh cho em xin lại cũng được.

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Tr&#n Qu&#c S&

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Anh cầm tay tôi, nghe n lời:

- Cầm n chú, anh sợ không bao giờ quên n chú.

- Xin anh đừng buồn tâm. Giúp đỡ nhau trong hoàn cảnh khó khăn là chuyện thường tình. Chúc anh đi bình an, em sẽ thêm lời cầu nguyện cho chị cả anh.

Anh bắt tay tôi, hít thở t, rồi quay gót. Tôi nhìn theo dáng anh, lòng cảm thấy vui vui xen lẫn chút buồn.

Sáng tháng Hai, anh đến tận văn phòng tôi, cảm ơn và đưa cho tôi một tấm chi phiếu cá nhân 300 đô, kèm thêm lời căn dặn:

- Anh nhớ cầm n chú đã giúp anh. Anh xin hoàn trả chú số tiền chú đã cho anh mượn. Anh chỉ xin chú đừng cash tấm chi phiếu này cho đến cuối tuần vì tháng năm anh mới lãnh lương, khi ấy, anh mới có thể trả tiền vào tài khoản mẹ chồng. Chú thông cảm cho anh.

- Vâng, anh yên tâm, em sẽ không bỏ vào công cho đến tháng trả Sáu.

- Cảm ơn chú thật nhiều

- Đừng có chi. À, em quên hỏi anh, bệnh tình chị cả anh có thuyên giảm không? Có hy vọng qua khỏi không?

Anh nhìn tôi lúc đi:

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- Bác sĩ nói chị sẽ không còn sống được bao lâu nữa. Ung thư đến thì không cứu được rồi.

Tôi an ủi anh:

- Em thành thật chia buồn cùng anh. Sống chết là do Thiên Chúa sắp đặt, chúng ta không thể thay đổi được. Chúng ta chỉ biết cầu nguyện cho chị.

- Cám ơn chú. Chú thật là một người có lòng thương người. Thiên Chúa sẽ trả ơn cho chú. Bây giờ anh phải đi rồi làm việc. Mẹ tôi nói xin cám ơn chú.

Nói xong anh quay gót rời khỏi phòng tôi.

Thế Sáu tuôn đó, như thế này tôi đến ngân hàng để deposit check lương cùng tờ chi phiếu của anh. Tôi rất ngạc nhiên khi người thu ngân viên trả lời cho tôi tờ chi phiếu của anh và cho tôi biết là tờ chi phiếu không có giá trị.

Tôi khấn nài với cô ta:

- Cô vui lòng kiểm tra lại lần nữa. Người ký chi phiếu này cho tôi biết anh ta đã bỏ tiền vào trống ngày hôm qua.

Cô đầu ngân viên như lòng trả lời tôi:

- Không thể có chuyện đó xảy ra. Trống mà của ông ta đã đóng hơn sáu tháng. Sorry.

Tôi chết sống một vài giây và sau đó bỗng tỉnh như như vậy bỗng tỉnh giấc ngủ cựa mình vào một.

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trọn Quả Sả

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Ngái tôi bßng run lên tßng hßi, máu nóng trong cß thß tôi có lß đang dßn hßt lên đßu. Sß ußt nghßn dâng tràn trong thân thß. Tôi đã bßng i đàn ông có gßng mßt trí thßc và gißng nói mißn Bßc nhß nhß đó lßng gßt mßt cách trßng trßn. Nếu ußm chi phißu không có tißn bßo chßng thì có lß tôi đã không gißn nhß vß Đßng này, trßng mßc cßa hßn đã đóng nßa năm mà hßn vßn ngang nhiên ký chi phißu cho mình. Khßn nßn, thßt là khßn nßn. Tôi không ngß, hoàn toàn không ngß chuyßn lßi có thß xßy ra nhß vßy. Tôi vßn không tin mình đã bß lßa đßo, nhßng thßc tß vßn là thßc tß. Tßm chi phißu trên tay cho tôi bißt mßi chuyßn đã thßc sß xßy ra. Tôi đang tßnh chß không ß trong mß.

Tôi bßng nhanh ra khßi ngân hàng, ngß i vßn còn run lên, ra xe lái mßt mßch vß sß vßi cái bßng đang đói meo, quên bßng cß vißc ăn trßa.

Vß đßn sß, tôi thßy hßn đang đßng gßi đißn thoßi công cßng nßi phòng ăn. Thßy tôi, hßn mau lß cßt ngßn cußc đißn đßm, gác ßng nghe, tißn tßi nói nhanh:

- Chú khoan nßi cßn gißn. Xin chú cho anh cß hßi gißi thích.

Tôi sßng gißng:

- Đßc, tôi sß cho anh cß hßi gißi thích. Anh đi theo tôß

Tôi đßa hßn vào văn phòng, đóng cßa. Nén cßn gißn, tôi cß bình tĩnh nói vßi hßn:

- Tßi sao anh lßi đang tâm lßng gßt tôi nhß vßy? Tôi đã quá tßt vßi anh. Tôi đßi xß vßi anh nhß bát nßc đßy, nhßng ngßc lßi, anh lßi cß tình ký chi phißu cho tôi bßng trßng mßc đã đóng lâu rßi. Tßi sao anh lßi làm chuyßn nhß vßy? Bßy giß anh gißi thích vißc làm cßa anh đi.

Gßng mßt hßn lúc này thßt thßm nßo. Hßn nói nhß mußn khóc:

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- Anh biết anh không nên làm như vậy, nhưng anh không biết. Anh đã lao vào hoàn cảnh cực kỳ khó khăn. Chú không thể hiểu được nỗi khổ của anh trong lúc này. Anh rất xấu hổ, anh rất ân hận đã có những hành động không phải để vì chú. Xin chú tha thứ cho anh, cho anh một cơ hội. Anh sẽ hoàn thiện mình cho chú trong vòng một tuần. Anh xin hứa danh dự vì chú nhé. Xin chú tha thứ cho anh.

Tôi im lặng nhìn bạn. Tôi có thể tin được người đàn ông này hay không? Những bạn đã van xin, nài nỉ tôi, chắc hẳn tôi hỏi bạn hỏi không cho bạn thêm một cơ hội?

Suy nghĩ một vài giây, tôi nói:

-Được, tôi không hoàn toàn tin anh lắm nhưng tôi cũng cho anh một tháng. Sáu tuần sau, nhưng vì điếu kiện là anh phải viết cho tôi một giấy nợ. Tôi mong rằng anh sẽ giữ lời hứa của anh.

Hôm nay về muộn rồi, nguỵch ngoặc viết cho tôi vài chữ, rồi rút cảm ơn tôi rồi quay về.

Những ngày sau đó, bạn cố ý tránh mặt tôi. Tôi biết thế nhưng cũng chẳng bận tâm về điếu kiện này. Tôi đã hứa cho bạn một ngày tháng Sáu.

Trưa tháng Sáu, bạn gõ cửa phòng tôi. Nhìn gương mặt đờ đẫn của bạn, tôi không mong gì bạn sẽ trả lời cho tôi hôm nay. Những bạn nhìn thấy túi, lấy đưa cho tôi một số tiền:

-Anh có giúp tôi mua chiếc đồng hồ bao nhiêu đây. Chú cảm ơn, cuối tuần sau anh sẽ hoàn trả chú phần còn lại. Anh xin hứa. Xin chú tha thứ cho anh, thông cảm cho hoàn cảnh của anh.

Tôi cảm thấy sợ hãi, toàn giấy mặt đồng và vài tờ năm đồng. Đem ra chiếc đồng hồ 50 nghìn. Tôi mua những đồng tiền bỏ vào mặt bạn, rồi cho bạn một quả đấm vào giữa mặt cho bạn cảm thấy đau. Những bạn nhìn gương mặt thiêu rụi, hèn hạ, đôi mắt đỏ hoe sau cặp kính của bạn, tôi đã không kiềm chế được cơn giận đang ngùn ngụt bốc phát. Tôi xoa tay bỏ bạn:

- Đ c r i, anh v làm v c đi. Tôi hy v ng l n này anh gi l i h a c a anh.

Nh ng có l các b n cũng đoán bi t chuy n gì đã x y ra. M t tu n, r i hai tu n, r i sau đó, h n tr cho tôi thêm 50 ch c n a r i l i tìm cách kh t l n. M i l n nh th , v i gi ng nói nh mu n khóc, đôi m t đ hoe, h n nài n , van xin, l y l c tôi nh m t tên ăn mày. V n nh ng bài b n cũ rích, h n than th r ng h n đang lâm vào hoàn c nh c c k bi đát, khó khăn. H n k l nhi u chuy n, nào là

con cái đau m, nào là xe h , nào là v th t nghi p, nào là ph i g i ti n v Vi t Nam ph ng d ng m già. Nh ng l n h n van xin, l y l c tôi nh v y, tôi l i c m th y th ng h i h n, xen l n s t c t i. Tôi không ti c 200 đô, nh ng tôi c m th y t c vì mình b nh c lây v i s kh n n n c a h n. Dân t c Vi t Nam kiêu hùng c a tôi đâu có nh ng ng i hèn h nh v

Cu i cùng, bi t r ng không th l y l i ti n t h n, tôi ph i dùng đ n ph ng pháp chót. Tôi g p bà tr ng phòng nhân viên và trình bày t s . Tôi đ a bà xem t m gi y n c a h n và yêu c u bà trích th ng m t ph n l ng c a h n đ tr s n mà h n đã n tôi. Nghe xong, bà nói:

- Đi u anh yêu c u chúng tôi không th làm đ c. Chúng tôi không th tr l ng c a John đ tr cho anh. Ch khi nào anh có phán quy t c a tòa thì chúng tôi m i có th làm đ c v c y. Sorry. Tôi cho anh bi t thêm m t đ i u n a, anh không ph i là ng i th nh t lên g p tôi v v c này. Đã có nhi u ng i tr c anh.

Tôi bàng hoàng, không tin vào tai mình, h i l i: - Bà nói sao? Tôi không ph i là ng i duy nh t?

- Đúng v y.

Tr i i, v y mà tôi v n còn th ng h i đ c h n. H n đã l ng g t nhi u ng i mà tôi không h hay bi t. H n là tên l ng g t chuyên nghi p. Kh n n n, kh n n n th t.

Gi ngh gi i lao chi u hôm đó, tôi k chuy n mình b Johnny Dũng l a cho nh ng anh ch Vi t Nam cùng s . Tôi lên ti ng báo đ ng:

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- Các anh chá có tián đáng cho Johnny Dũng mán nhá. Hán không trá đáu. Hán còn ná tái 200 đá, tái đái hán tháng rái má ván cháa láy lái đác.

Phong, ngái technician, cũng mái vào làm nhá tái, la lên:

- áa, ông cũng đánh báy Johnny Dũng há? Hán cũng váa mán tái 300 đá cách đáy hai tuán. Hán cũng cháa trá tái lái đác đáng náo. Tái đái hán cá van xin, nái ná khát lán.

Hoàng, cũng là mát lánh mái, nháy nhám:

- Chát má, tái cũng mái váa cho áng mán 300 đá tuán trác. Tái sao các anh không cho tái biát?

Viát, mát nhán vián ká cáu, chát lái:

- Tháng cha Johnny này "báa" thiát. Máy anh mái vá không biát, chá trong háng này, ngái Viát Nam náo cũng mát lán đá bá đánh báy cáa láu. Tái táng láu cháa tát đá rái, chá ai ngá láu ván còn chái máng cũ.

Tái thát tình hái: - Nháng má áng kát chuyán gái mán tián đá váy?

Chá Loan, cũng là mát nhán vián ká cáu, mai máa:

- Ông ái, sao ông ngáy thá váy. Tháng chá có máu đá đán. Bao nhiáu tián đáu đám cúng cho Bicycle hát rái.

Nghiệp Chàng

Tài liệu Giáo trình: Trọn Quê S

Chuyên ngành: 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- À thì ra thế

Richard, người Việt gốc Hoa, này giờ im lặng, bây giờ mới lên tiếng:

- Tháng trước, thằng chò cũng mua tui 300 đô, hèn mua tuấn số trò, rồi cũng không trò. Cậu cùng tui phải mua máy thằng đàn em du đảng, chèn thằng chò trước cửa Bicycle. Tui hăm thằng chò, không trò tui tui, tui cho máy thằng đàn em chém bả xác. Thằng chò thấy máy thằng em tôi “ngủ” quá nên đành đau khổ mót tui ra trả đũa. ĐM, thế đó phải chèn vào nh nó mới số.

Hoàng thân thế: - Anh hèn thì đó. Không biết khi nào tôi mới lấy lại được cái mình đây? Khó thì. Tui đâu dám cho bà xã tui hay chuyện này.

Chị Loan nói nh:

- Tôi mách cho các anh biết, vợ ông có tiệm bán hoa ở gần đây. Máy anh giờ đi n thoi bít bít trò tui. Nhiêu người đã làm chuyện đó rồi.

- Chò có số đi n thoi tiệm hoa không?

- Có. Đ coi, đây nè.

Tôi vào phòng nhấc máy, quay số gọi tiệm hoa. Tiếng mua ngói đàn bà đ u giấy bên kia:

- Lucky florist. Can I help you?

Nghiệp Chàng

Tài khoản: Trần Quốc Sĩ

Chức vụ: Nhân viên, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- A lô, xin vui lòng cho tôi nói chuyện với bà chị tím.

- Tôi là chị tím, anh cần gì?

- Dạ, chào chị. Thưa chị, tôi tên là Sĩ, tôi làm việc cùng sở với anh Dũng, chị nhé. Anh Dũng có mượn tôi 300 đô, đã trả được 100, còn thiếu 200. Tôi rất cần số tiền này, xin chị vui lòng thanh toán cho tôi. Tôi có giấy nợ của anh Dũng làm bằng chứng.

Tiếng bà ồng, tru tréo, rít lên trong máy, giọng dè :

- Ai báo với anh thằng khốn nạn đó là chị tím? Tôi đã thấy nó ra khỏi nhà lâu rồi. Thằng đó không còn dính dáng gì đến tôi. Anh cho nó mượn tiền thì anh đi kiếm nó mà đòi. Đừng làm phiền tôi.

- Nghe thưa chị ...

- Không nghe với nhỡ gì cả. Đi kiếm nó mà đòi tiền. Tôi báo cho anh biết, đừng bao giờ gọi điện thoại đến đây với những chuyện của thằng trộm đánh, khốn nạn đó. Tôi không tiếp đầu.

Nói xong, chị cúp máy mất cái rầm. Tôi gác máy, thở dài ngao ngán, đầu óc này lúc tôi phải thí cô hồn cho hơn 200 đô. Thôi thì cứ coi như là vốn xui của mình đi, tôi an ủi mình như vậy.

Khoảng hai tuần sau, bằng đường mất số may mắn tình cờ đến với tôi. Buổi trưa sáu hôm đó, tôi đến ngân hàng để check vào sổ ngân hàng. Vừa đến chi nhánh xe trong bãi đỗ xe của ngân hàng, một cửa bán xúc xích thì tôi thấy Johnny Dũng đứng trong ngân hàng đang đi ra, trên tay cầm một hộp tiền, vừa đi vừa đếm.

Nghiệp Chàng

Tài khoản: Trần Quốc Sĩ

Chức vụ: Nhân viên, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Tôi đang chờ bạn lại đây, lên tiếng:

- Anh Dũng

Đang đi tìm bạn, nghe bạn lên, thấy tôi, bạn lại về bên tôi.

Tôi tìm công ngay:

- Anh Dũng, xin anh hoàn trả tôi số tiền 200 đô anh còn thiếu. Tôi đã cho anh quá nhiều công sức, tôi không thể nhận thêm nữa. Anh đang có tiền, xin anh trả lại, đừng để tôi phải chờ đợi.

Không làm sao bạn đừng, Johnny Dũng đau khổ đi tìm bạn trả cho tôi. Bạn nói:

- Anh cảm ơn chú đã giúp anh trong lúc túng quẫn. Đây số tiền anh còn nợ chú. Xin chú tha lỗi cho anh, anh không muốn số tiền này ra ngoài. Anh mong rằng tình anh em mình không bị dứt bỏ.

Cố gắng vào túi, tôi cười nói:

- Đòn này mà anh còn nói đùa như câu nói đó hay sao? Anh Dũng, anh trả lại tôi mà hay sao mà không biết nhúng tay vào việc anh đã làm? Tôi không thể có mặt ngay bên anh mà anh đùa.

- Tại sao chú lại nhận tâm nói với anh như vậy.

- Hừ, nhận tâm? Anh trả xét bên thân của anh đi thì anh sẽ hiểu. Tôi nay, xin anh đừng gặp tôi,

Nghiệp Chàng

Tác Giả: Tr&n Qu&c S

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Đ&ng nói chuyện với tôi và nh&t là đ&ng mong m&n ti&n c&a b&t c& m&t anh ch& em Vi&t Nam nào trong s&. Tôi s& báo đ&ng cho b&t c& ng& i Vi&t Nam nào m&i gia nh&p công ty v& vi&c làm c&a anh. Vì danh d& c&a ng& i Vi&t Nam, xin anh hãy tìm cách tr& ti&n cho nh&ng ng& i anh n& và ch&m đ&t ngay hành đ&ng l&a đ&o c&a anh. Chào anh.

Nói xong, nh& trút đ&c gánh n&ng trên vai, tôi th& ph&o nh& nh&om.

Th&i gian trôi qua nhanh. Th&m thoát, tôi đã làm cho EG&G đ&c tròn năm. K& t& b&a đ&ng đ&u với Johnny Dũng t&i sân đ&u xe c&a ngân hàng, tôi không nói chuyện với h&n n&a. Nh&ng anh ch& em Vi&t Nam đ&n dài đ&u đòi l&i đ&c s& ti&n cho m&n. Nh&ng ng& i Vi&t Nam gia nh&p công ty sau này đ&u đ&c chúng tôi báo đ&ng v& hành đ&ng c&a Johnny Dũng. Trong m&t th&i gian dài g&n m&t năm, không th&y ai than phi&n b& Johnny Dũng gi&t n&. Tôi m&ng th&m trong b&ng, có l& anh đã thoát kh&i bàn tay k&m to& c&a th&n c& b&c ch&ng?

Riêng Johnny Dũng, tôi v&n th&ng th&y anh ng&i m&t mình trong nh&ng gi& gi&i lao, m&t nhìn v& c&i xa x&m. M&i ng& i đ&u xa lánh anh, nhìn anh v&i con m&t khinh b&. Nhìn anh thui th&i m&t mình, tôi b&ng c&m th&y th&ng h&i anh. Đ&u sao đi n&a, anh cũng v&n là con ng& i. Là con ng& i, không ai tránh kh&i l&m l&i.

Nh&ng b&c thánh nhân x&a kia còn l&m l&, hu&ng chi anh cũng ch& là m&t con ng& i bình th&ng. Anh đã tr& m&t giá quá đ&t cho s& đ&am mê c&a anh. Vì l&m l& anh m&t t&t c&. Anh hi&n đang kéo dài m&t cu&c s&ng bu&n th&m c&a mình nh& m&t ng& i vô gia c& trên chi&c xe van cũ rích. Có l& đây là nghiệp chàng c&a anh ch&ng?

B&ng đ&ng, s& cảm h&n c&a tôi đ&i với anh t& t& tan bi&n. Tôi c&m th&y lòng mình th&t thanh th&n. Tôi đ&nh b&ng chút n&a s& đ&n nói chuyện với anh.

Khi đang ngang qua ch& anh làm vi&c, tôi đã đ&ng l&i, m& l&i h&i thăm anh:

- Chào anh Dũng. Đ& này anh th& nào. Kho& không?

Anh m&m c& i, v&n n& c& i g&ng g&o: - À S&, cảm &n chú đã h&i thăm anh. S&c kho& anh v&n

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

tháng, duy cä đäi u anh chán sáng ä xä sä này quá. Anh cä ý đänh vä Viät Nam ä luôn bên äy, không trä läi đäy näa. Chú thäy thä nào? Cä nên không?

Tôi nói:

- Em không biät đäi sáng ä Viät Nam bây giờ thä nào nên không thä gäp ý väi anh đäc. Em nghe nói chính phä Cäng Sän Viät Nam đäng áp đäng chính sách đäi mäi, nhäng nhä anh đä biät, chúng ta không thä tin đäc nhäng läi hä häa suông. Theo em, ä đäy, đäu sao đäi näa, anh cũng cä nhäu cä häi đä vän lên. Chä cän cä mät chút ngä läc. Anh vän còn trä, em tin anh sä thành công

Anh nhìn thäng vào mät tôi, trä mä giäng:

- Cám än Sä thät nhiäu. Em là mät ngäi cä lòng tät. Anh rät häi hän vä nhäng chuyän trong quá khä.

Tôi gät ngang:

- Xin anh đäng bän tâm vä nhäng chuyän trong quá khä. Nhäng gì đä qua hãy đä chúng qua đä. Chúng ta hãy nhìn vä phía träc. Em xin cäu chúc anh nhäu nghä läc đä vät qua nhäng trängäi trong cuäc đäi.

Anh näm tay tôi, bäp nhä: - Cám än em.

Tôi chào anh và trä vä phòng làm viäc. Ngày hôm đä, tôi thäy lòng mình thät an bình.

Mät tuän lä sau ...

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trán Quác Sá

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

Tôi vừa đến sếp thì Việt chuyển việc đến, giờ ngkhẩn cấp:

- Ông S, ông có nghe tin về Johnny Dũng chưa?

- Chưa, tôi mới đến sếp. Tin gì, Johnny Dũng thế nào?

- Hôm bữa sếp mấy ngày hôm nay rồi. Không ai biết tin họ đi đâu? Nghe chưa hết, chuyện này mới lý kể ...

Tôi chợt ngang lòng của Việt:

- Chuyện gì?

- Ông không biết tin họ?

- Đã bảo là tôi vừa mới tới sếp mà. Chuyện gì thì nói đi ra đi, úp mặt mãi, chán buồn ghê đi?

- Đều cả rồi đi tôi nói cho ông nghe. Sáng nay, khi tin Johnny Dũng báo sếp đều cả loan truyền thì thiên hạ mới té ngửa là có họ hai mươi người đã cho họ nhận tin báo họ nhận quyết định. Tôi thì cho đến xấp, thì M đen, M trắng cho đến M, Nhật, Đai Hàn, ngay cả những người Trung Đông, dẫu hôi, dẫu lã cũng dính bẫy. Đàn ông, đàn bà, già, trẻ, họ không chừa một ai. Chưa có mấy người Việt Nam mình là thoát nạn lần này.

- Bạn có sure không ?

Nghiệp Chướng

Tác Giả: Trọn Quốc Sĩ

Chúa Nhật, 15 Tháng 3 Năm 2009 03:58

- Sure chò còn gì mà không sure. Nòn nhân cò a Johnny Dũng đang đò ng chò t ních hành lang trò c cò a phòng nhân viên đò khiò u nò i. Lòn này Johnny Dũng làm mọt vò lòn, nghe đâu cũng đò n vài chò c ngàn.

- Bòn nói thò nào chò, tôi không thò tin đò c, làm gì đò n vài chò c ngàn?

- Đò n chò sao không? Này nhé, ông thò tính mà xem, hòn hai chò c ngò i mà ngò i thì cho hòn mọt n năm ngàn, kò thì ba ngàn, giá chót cũng hai ngàn hoò c ngàn rò i, cò ng lòn i hò t, không vài chò c ngàn là gì? Mà phò i phò c thò ng chò thiò t, làm sao lão có thò gò t hòn hai chò c mòng mà chò ng thò ng nào biò t ò t giáp gì cò. Lão này đáng đò c tôn làm sò phò.

Tôi thò ngò i, im lòn ng bò c vò phòng cò a mình. Gieo mình trên chiò c ghò nò m da, tôi không còn lòng đò nào đò làm viò c. Đò u óc tôi quay cuò ng vò i hòng chò c câu hò i. Tôi miên man suy nghĩ vò anh, vò ngò i đàn ông bò t hò nh đó.

Tò i sao vò y hò anh Dũng? Tôi tò ng anh đã vò t thoát, qua đò c bò c tò ng đen đò. Nhò ng không, anh vò n còn trong vòng kò m toò cò a ác thò n. Tò i sao đò i anh lòn i khò n khò nhò vò y?

Bao giò thì nghiệp chò ng cò a anh mòi chò m đò t ?

Bò ng ánh mọt tôi chò m phò i đôi mọt cò a Chúa Jesus trong tòm ò nh bán thân nhò cò a Ngài trên bàn giò y. Đôi mọt thò t đò u hiò n, nhân ái, đang nhìn tôi nhò thò u hiò u, cò m thông cho sò trản trò, khò c khoò i cò a tôi.

Đò a tay làm đò u thánh giá trên ngò c, tôi đò c thò m: Lò y cha chúng con ò trên trò i ...